

Nadverens Sacramente o. s. v., men idet de før nævnte Ord ere udgaaede, er der intet Ord, hvortil dette Steord „de“ kan referere sig, og en Forandring i Redactionen vil altsaa være nødvendig, hvilken dog vistnok let laader sig foretage. Jeg turde anmode den ærede Ordfører at udtale, hvorledes han har tænkt sig Rettefsen iværksat.

Ordføreren (Monrad): Udvalget har tænkt sig, at den fornødne Redaktionsforandring kunde foretages saaledes, at der kom til at staae: „at der ikke skal kræves Beviis for Nhdelsen af Nadverens Sacramente o. s. v.“

Formanden: Strængt taget skulde dette Forslag have været trykt og omdeelt paa de Herrer Medlemmers Bladser, men jeg tør dog formene, at Thinget, da det er af en saa overordentlig simpel Natur, vil billige, at det kommer til Forhandling, naaget Formerne ikke strængt have været iagttagne (Flere Stemmer: Ja!). Der vil altsaa tillige være stillet et Forslag til § 5, hvilket jeg imidlertid maaskee af samme Grund som den, der har bevirket, at Thinget har billiget, at det maatte komme til Forhandling, tør ansee som vedtaget uden Afstemning (Flere Stemmer: Ja!). Denne Redaktionsforandring er saaledes vedtaget. Der staaer da nu kun tilbage de tvende Forslag til § 9, af hvilke Forslaget under Nr. 2 først vil blive bragt under Afstemning, og derefter, hvis det forkastes, Forslaget under Nr. 1. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Det er ikke lykkedes Udvalget at tilveiebringe nogen Eenstemmighed med Hensyn til disse Ændringsforslag. Hvad det første angaaer vil det jo let sees af deres Navne, der have stillet det, at nogle af Udvalgets Medlemmer bisabde det, medens andre slet ikke have kunnet tiltræde det. Jeg troer dog, at for Størstedelen har Udvalget været af den samme Mening som jeg ogsaa er af, at der i Virkeligheden ikke ligger stor Vægt paa, om man antager dette Ændringsforslag eller ikke. Jeg antager nemlig, at dette Tilfælde ikke lettelig vil indtræde, at Forældre ville lade deres Børn opdrage i en Tro, til hvilken hverken Faderen eller Moderen bekjende sig og som heller ikke er Folketkirkens. Saa-

danne Tilfælde ere vistnok altfor meget greben ud af Mulighedernes vidt omfattende Rige, til at der skulde kunne være nogen Rimelighed for, at de i Virkeligheden ville indtræde. Jeg sjonner iøvrigt ikke, hvorledes man vil kunne gennemføre den foreslaaede Bestemmelse ligeoverfor Forældrenes Villie, til at opdrage Børnet i en anden Religion end den, hvori Forældrene virkelig ville have at Børnet skal opdrages. Jeg troer ikke, at Staten kan gennemføre en saadan Bestemmelse, og at den, om den blev gennemført, hvad jeg forresten ikke troer, blev skadelig. Jeg maa dog forøvrigt tilføie, at jeg ikke troer, at Forslaget kan krænke Nogens religiøse Overbeviisning; thi, som sagt, Forældrenes religiøse Overbeviisning kan aldrig fordrø, at Børnet skal opdrages i en Tro, der hverken er Faderens eller Moderens; en saadan Uttraa kan aldeles ikke staae i Forbindelse med den religiøse Overbeviisning (Grundtvig: Jo!); thi den Mand, der selv har en religiøs Tro, kan virkelig ikke af religiøs Overbeviisning ville, at hans Børn skal opdrages i en anden Tro end hans egen — det skulde da være, naar han antog, at den religiøse Tro, han selv havde, var en gal Tro, men det hører til de urimelige Ting. — Derfor troer jeg, at man kan sige, at det slet ikke har Noget at gjøre med det Religiøse, med det Kirkelige, at man nægtede Forældrene Udgang til at lade deres Børn opdrage i en anden Religion end deres egen. Jeg troer altsaa, som sagt, at der egentligt ikke ligger stor Vægt paa, enten dette Forslag bliver antaget eller ikke, men hvis det overveieende Antal af Forsamlingens Medlemmer skulde føle sig saa særdeles beroliget derved, skal denne Beroligelse for mig have en større Vægt end de Betænkkeligheder, jeg kunde have imod Forslaget, og hvilke, som sagt, ikke ere store. — Hvad det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag angaaer, troer jeg, at man ogsaa gjerne kunde antage det; der er heller intet Væsentligt at erindre imod det. I de fleste Tilfælde ville Forældrene enes om, i hvilken Tro Børnene skulde opdrages. Imidlertid troer jeg dog, at det Rigtigste er, at man har en Regel, hvorefter man kan gaae frem, naar de ikke blive enige; jeg troer ogsaa, at For-